

عنوان مقاله:

چگونه توانستم مشکل کم رویی دانش آموز پایه دوم را رفع کنم؟

محل انتشار:

اولین همایش ملی رویکردهای پژوهشی تحول آفرین در آموزش و پرورش (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

پریا نصراللهی - کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی، شاغل در آموزش و پرورش منطقه ی زیویه

آرام پناهی - کارشناس آموزش ابتدایی از دانشگاه فرهنگیان سنج، شاغل در آموزش و پرورش منطقه زیویه

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر در جهت حل مشکل کم رویی در یکی از دانش آموزان مدرسه روستای باشماق منطقه زیویه استان کردستان به روش اقدام پژوهی انجام پذیرفت. نتایج پژوهش حاکی از آن است که استفاده از دانش آموزان کم رو در گروههای مختلف مانند گروه سرود و دادن مسئولیت هایی به آنها در گروه موجب بالا رفتن اعتماد به نفس چنین فراگیرانی می شود. انجام فعالیت های گروهی در کلاس درس موجب درگیر شدن این دانش آموزان و افزایش دایره روابط این دانش آموزان می شود، نکته ی مهم در انجام فعالیت های گروهی اشتیاق و میل خود دانش آموز است، معلم نباید با وادار کردن دانش آموز به انجام فعالیت گروهی دانش آموز را مضطرب نماید. نکته ی مهم در اجرای فرایند این اقدام پژوهی توجه به محیط خارج از مدرسه و درگیر کردن اولیا بود، این قضیه پیش برد فرایند را تسریع می کند.

کلمات کلیدی:

دانش آموز، کم رویی، پایه دوم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1991411>

